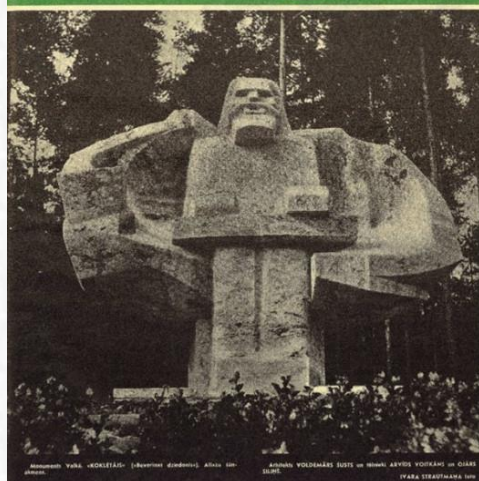

1972. GADA 23. JŪNIJĀ VALKĀ ATKLĀTS PIEMINEKLIS „KOKLĒTĀJS”

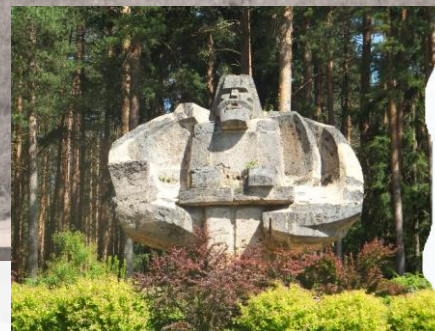
V. Lozda

KOKLĒTĀJS

Mūžīgi šī aicinošā balss
Sauc un sauc un neapstājas,
Dziesma dzimst un vējš nenosalt, —
Dziesma — mūsu darbdiena un mājas

Mūžīgi šis gaišais dziesmas prieks
Tā kā avots pāri dzīvei lejas.
Viņš mums mīlēt tēvu zemi liek,
Staro vārpu skurbinošā dežejā.

Mūžīgi nes jaunu dienu rīts,
Darba rosmē pulsē laime smaga.
Kokle dzied un zaļā ziedoni
Citas dziesmas mums vairs nevajag.

„Koklētājs” dziesmai sauks

Netālu no estrādes pāri upei meža pakalnā vakar tūkstots skatītāju acīm pavērsās varena skulptūra, kas klusējot stāsta par to daļu, ko vēsturē ieaudis latviešu tautas muzikālais gars. Cilvēks ar kokli rokā būs simbols no dziesmotās Valkas, ko pilsētas viesi papēms sev līdzī, atvadoties no Dziesmu svētkiem. Deju svētkiem, no jebkuras tikšanās ar mūsu pilsētas skaisto estrādi.

«Koklētājs». Autori: arhifekts

Voldemārs Susts, skulptori Arvīds Voitkāns un Ojārs Siliņš. Visi trīs ir rīdzinieki.

No sarunas ar O. Siliņu:

— Ar Valku iepazīnāties pirms dažiem gadiem, kād notika konkurss par Leģina pieminekļa projektu Valkas pilsētai. Toreiz estrādi vēl tikai būvēja, taču ierosme to papildināt ar kādu mākslas veidojumu jau bija. Voldemārs, Arvīds un es — visi trīs ķērāmies pie darba. Par materiālu izvēlējāmies Al-lažu sūnakmeni, strādājām trīs gadus, 19. jūnijā sākām skulptūras montāžu. Lūk, šis darbs tagad, ir galā.

Darba Karogs, 1972, 24.jūn.

Valkas skulptūra
“Koklētājs” piedzīvo
savu atdzimšanu –
restaurāciju.

3. lpp.

Ziemeļlatvija, 2020, 30.jūn.

papildu informācija par [«Koklētāju»](#)

